

יחוד הק"ש כנגד אות יוד דהוי"ה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה: תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה, ואח"כ תחבר ה' הנז' עם הוא"ו חיבור נוק' עם ז"א, להעלות מ"ן למעלה לאו"א ואז תחבר או"א ב' אותיות יה' וחיבור זה גי' י"א"י דס"ג:

ה הו יה גי' י"א"י (דס"ג) (עי' פת"ע החדש ח"ט עמ' תמ"ז)
יכוין לקיים מ"ע דק"ש, להמשיך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות, וע"י מ"ע זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין: (עי' פע"ח דף מ' ע"ב, פת"ע דף י' סע"א)

[לג:]

ש"מ

יחוד ה הו יה גי' י"א"י דס"ג

זיווג חיצוניות דאו"א
דגופא בגופא

לברר בירורי רפ"ח
(2-3-4)
של אתמוול

יאההיהה

מדרגה ז'
יוד ה' וי' ה'

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

בכתר
בחב"ד
בז"ת

יאההיהה

יאהלוהלים

יאהדונהי
גי' נ"ך

מדרגה ה' וז'
יוד ה' ואו ה'
אותיות
מספר

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

מדרגה ג' וז'
יהוה יוד הא ואו הא

מדרגה ב' שהיא ד'
י' יה יהו יהוה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

סה"כ גי' רפ"ח

ג) לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות [דחכמה] שם ב"ן נוק' של תמוול שלשום
מדרגה ז' פנים דמלכות [דחכמה]
יוד ה' וו ה'
ועי"ז נק' שמ' של שמע'

ה) לע דשמע'

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש (מא"א) ו' ומצפ"ר ומצפ"ר וו ומצפ"ר ומצפ"ר גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

רוח (מאבא) וו יוד ה' וו ה' גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

מז"ת דאימא

מבינה דאימא

מספר ס"ג

ו' אותיות

נשמה (מאימא) יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה' ע"ה גי' ע' מח"ס דאימא (מוח)

1. עי' הקדמה לק"ש בעמוד רצ (ל"ב ע"ב).

[לג:]

המשכת מוחין דקטנות לנוק' - עפ"י הסידור המודפס¹

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י להחלק של הנוק',
 דחג"ת ונה"י לקטנות דאימא (מו"ת דאימא מהע' השלישית של שמעך, דהיינו:)
 (עם) מוחין פנימיים דעיבור דצ' להחלק של הנוק', דל' וצ' דצלם לקט', שהם ג' אלהים,
 עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכשין בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הוי"ת ונקודותם כידוע.
 שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש נה"י, דנ"ר לקטנות, [דנפש]
 דנשמה ייסור"ת, דב"ן, דמ"ה ודב"ן [תבונה]

נשמה, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר
 [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

חיה, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר
 [דנפש] דנשמה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
 דנפש, דנ"ר [דנפש] דנשמה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בינה
 אֱלֹהִים

חכמה
 אֱלֹהִים

חו"ג דדעת
 אֱלֹהִים

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י להחלק של הנוק', דו"ק לקטנות דבירורים הנז' רפ"ח, הכלולים בתוך
 הנוק' [תמול שלשום], העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן
 הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א [כפועל, נעשה באחד].

ימשיך לתיבת ישראל, בעמוד רח

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שש. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב. משם בארה שיש
 להמשיך לנוק' [שמע] אותם המוחין כמו לז"א [ישראל], אלא לנוק' יהיה נה"י דקט' ולז"א כחב"ד חג"ת.
 ויש לכוין בהמשכת ט"ס לנוק' ולז"א, כפי שכתוב בסידור (חח"ן בג"ה דת"י). ההבדל היחיד בין ז"א לנוק' זה
 שמות המוחין (ג' אלהי"ם לנוק', ש"ר אל"י לז"א) וחלק הכתובת שמתחם לנה"י לעומת כחב"ד חג"ת.
 הרש"ש בסידור, בהקדמה לק"ש [מובא כאן בעמוד רצ] מסביר שמה שכתוב נה"י לנוק' [שמע] פירושו כלים
 היצונים דזו"ן, וכחב"ד חג"ת לז"א [ישראל] פירושו כלים פנימים ואמצעים דזו"ן, וכך סידרנו בכוונת עפ"י
 שיטת הרה"ג שד"ה.

[לג:]

המושכת מוהין דקטנות לנוק' לכלים היצונים דזוין עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה¹

כיוון להמשיך הח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כלים היצונים דזוין, [דנה"י צ' דיש"ס לערבית], דחג"ת ונה"י קטנות [מ]אימא <מז"ת דאימא מהע' השלישית של שמעך, דהיינו: (עם) מוהין פנימיים (דעיבור) דצ' כלים היצונים דזוין, [דצ' דנה"י דיש"ס לערבית], דל' וצ' דצלם קטע, שהם ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלובשין בהם, שהם ט' אה"ה וט' הויו"ת ונקודותם כידוע. שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש כלים היצונים דזוין, דנפש צ' דיש"ס, ערבית, דנ"ר קטנות, [דנפש] דנשמה ישסות, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן יש"ס

חח"ן בג"ה דת"י

אה"ה יהוה	אה"ה אה"ה יהוה יהוה	אה"ה יהוה
אה"ה יהוה	אה"ה אה"ה יהוה יהוה	אה"ה יהוה
אה"ה יהוה	אה"ה יהוה יהוה יהוה	אה"ה יהוה
בינה אלהים		חכמה אלהים

חו"ג דדעת
אלהים

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כלים היצונים דזוין, [דנה"י צ' דיש"ס לערבית], דו"ק קטנות דבירורים הנז' רפ"ח, הכלולים בתוך הנוק' (תמול שלשום, העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א [כפועל, נעשה באחד].

ימשיך לתיבת ישראל, בעמוד רט

1. ע"י ציור בסוף הספר, עמוד שת. ע"י גם ענ"ה ל"ה ע"ב. בעיקר הגהת השד"ה אות ס"ב. משם בארה שיש להמשיך לנוק' (שמעך) אותם המוהין כמו לז"א (ישראל), אלא לנוק' יהיה נה"י דקט' ולז"א כתב"ד חג"ת. ויש לכיין בהמושכת ט"ס לנוק' ולז"א, כפי שכתוב בסידור (חח"ן בג"ה דת"י). ההבדל היחיד בין ז"א לנוק' זה שמות המוהין (ג' אלהים לנוק', ש"ר אל"י לז"א) וחלק הכתובת שמתחם לנה"י לעומת כתב"ד חג"ת. הרש"ש בסידור, בהקדמה לק"ש (מובא כאן בעמוד רצ) מסביר שמה שכתוב נה"י לנוק' (שמעך) פירושו כלים היצונים דזוין, וכתב"ד חג"ת לז"א (ישראל) פירושו כלים פנימים ואמצעים דזוין, וכך סדרנו בכוננות עפ"י שיטת הרה"ג שד"ה.

[לה:]

יכוין לקיים מ"ע אנכי ה', ולא יהיה לך, וליחד ה' ב"ה.

אָהַד

א"ה ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוֹד הָא וְאוּ הָא.

ד נוקביה לאה [ורחל], ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א, שבה שם אַדְנִי.

[זו"ן ב] אַחְדוֹת גְּמוּרָה יֵאָהֲדוּנָהּ

כיוון למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות בית דין מד' אותיות הוי"ה גז"א, מלובש בנוק' וד' אותיות אדנ"י נוק', ביה"ד המבצע, לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

ע"ב	סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יֹוֹד הִי וְיִוּו הִי
ס"ג	שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יֹוֹד הִי וְאוּ הִי
מ"ה	הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	י	יֹוֹד הָא וְאוּ הָא
ב"ן	חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יֹוֹד הָא וּו הָא

ויכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחייה] שלו למו"ן אל הנוק' דז"א דאצילות העומדת בבריאה. ולהמשיך לה י"א"ג דס"ג דאותיות מכתר וחכמה דאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל. ויכוין להמתיק בו את הב"פ ש"ך ש"ך דינים דזו"ן הנכללים אה"כ¹ בה. ועי"ז מתמלא שם אַדְנִי"ש שבה אַלְפַּי דַּלֶּת נוֹן יוֹד² שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ ש"ך ש"ך וי"א"י.

גם יכוין להעלות נרנח"י [דנש' וחייה] שלו עם הנוק' דז"א אַתְמוּל שְׁלִשׁוֹס, [עם שברי הכלים] עם הרפ"ח ניצ' [עם זו"ן דקט"י³, מהיכל אהבה דברי'] אל הז"א הַיְיִנוּ אַבְדִּי - מע"א דף צ' רע"א

מדרגה ז'	ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
יֹוֹד הִי וְיִוּו הִי	בירורי ב"ן דע"י, ואבא, וז"א.
מדרגה ה' וז'	ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
יֹוֹד הִי וְאוּ הִי	בירורי ב"ן, הנוק' דע"י, ואימא, ונוק' דז"א.
אותיות	
יֹוֹד הִי וְאוּ הִי	מספר
מדרגה ג' וז'	ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
יְהוָה יֹוֹד הָא וְאוּ הָא	בירורי ב"ן, דא"א, ויש"ס, ויעקב.
מדרגה ב' שהיא ד'	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
יְהוָה יְהוָה	בירורי ב"ן, הנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
ס"ה גי' רפ"ח	

ויכוין לחבר זו"ן יחודך, ומתחברת רחל עם לאה⁴ יֵאָהֲדוּנָהּ

1. עי' שם משמעון דף קס"א סע"א, המיתוק נעשה בנסירה לבתיבת באהבה.
 עי' ש"ש ח"ג דף ל' ע"א אות צ'.
 2. אדנו"ת מלא מראה על שלימות הנוק'.
 3. עי' שע"ר ח"ב ש' ע"ח, עם ג' עיינין לשהבאנו בתיבת שמע.
 4. עי' שע"ר ח"א ש' ע"ח.
 עי' מע"א דף צ' ע"ב. עי' בא"ל ח"א דף נ"ד סע"ב. החיבור לצורך נתינת כוח לאו"א לברר.